ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ច្បាប់

ស្តីពី

លក្ខន្តិកៈទូទៅចំពោះយោធិន

នៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ

ជស/រកម/១១៩៧/០៥

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ព្រះរាជក្រម

យើង
ព្រះបាទសម្តេចព្រះ នរោត្តម សីហនុ
រាជហរិវង្ស ឧភតោសុជាត វិសុទ្ធពង្ស អគ្គមហាបុរសរតន៍
និករោត្តម ធម្មិកមហារាជាធិរាជ បរមនាថ បរមបពិត្រ
ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ ១៩៩៣
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២ នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត-១០៩៤/៩០ ចុះថ្ងៃទី ៣១ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីការកែសំរួលសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ ជ.ស/រកត /០៨៩៧/១៤៧ ចុះថ្ងៃទី ០៧ ខែ សីហា ឆ្នាំ ១៩៩៧ ស្តីពីការកែសំរួលសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/ ០១៩៦/០៧ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងការពារជាតិ
- តាមសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលស្នើសុំអំពីឯកឧត្តមនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី១ និងសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី២ និងអំពីសហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ

ប្រកាសអោយប្រើ

ច្បាប់ស្តីពីលក្ខន្តិកៈទូទៅចំពោះយោធិននៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ដែលរដ្ឋសភា បានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី ១៥ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៩៧ នាសម័យប្រជុំលើកទី ៨ នីតិកាលទី១ ដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅ :

ជំពូកទី ១

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.-

កងយោធពលខេមរភូមិន្ទមានភារកិច្ចបម្រើប្រទេសជាតិ ។ បេសកម្មរបស់កងយោធពលខេមរភូមិន្ទ គឺត្រូវរៀបចំប្រើប្រាស់កម្លាំងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទដើម្បីការពារ កសាងមាតុភូមិ និងដើម្បីផលប្រយោជន៍ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់របស់ប្រទេសជាតិ ។

ក្នុងកាលៈទេសៈចាំបាច់ កងយោធពលខេមរភូមិន្ទនឹងអាចចូលរួមក្នុងការការពារសន្តិសុខសាធារណៈ និងជាជំនួយដល់ប្រជាពលរដ្ឋ ដែលជួបការលំបាក ឬមានអាសន្នមហន្តរាយ ។

យោធិនត្រូវគោរពវិន័យយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ ភក្តីភាព និង ក្លាហានហ៊ានធ្វើពលិកម្មនៅគ្រប់កាលៈទេសៈទាំងអស់ចំពោះជាតិមាតុភូមិ ។

យោធិនត្រូវបំពេញករណីយកិច្ចជាចាំបាច់ ដើម្បីសក្តិសមទៅនឹងការគោរពស្រឡាញ់ពីសំណាក់ប្រជាពលរដ្ឋ ។

លក្ខន្តិកៈទូទៅនេះធានាសិទ្ធិ សេរីភាព និងចែងអំពីកាតព្វកិច្ចចំពោះយោធិនគ្រប់រូបរួមមាន :

១-យោធិនអាជីព

២-យោធិនជាប់កិច្ចសន្យា

មាត្រា ២.-

យោធិនទាំងឡាយត្រូវស្ថិតនៅក្នុងបទប្បញ្ញត្តិរបស់លក្ខន្តិកៈទូទៅនេះ ។

ក្រុមប្រឹក្សាយោធាត្រូវបានបង្កើតដើម្បីពិនិត្យបទដ្ឋានច្បាប់ទាំងឡាយដែលទាក់ទងទៅនឹងបញ្ហាយោធា ។

ការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃក្រុមប្រឹក្សាយោធានេះ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

បទវិន័យទូទៅសម្រាប់កងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៣.-

កងយោធពលខេមរភូមិន្ទមានកងទ័ពបីប្រភេទ :

១-កងទ័ពជើងគោក

២-កងទ័ពជើងអាកាស

៣-កងទ័ពជើងទឹក

មាត្រា ៤.-

ឋានានុក្រមរបស់កងយោធពលខេមរភូមិន្ទមាន ៣ថ្នាក់ :

១-ពលទាហាន

២-នាយទាហានរង

៣-នាយទាហាន

មាត្រា ៥.-

នៅក្នុងលំដាប់ថ្នាក់ឋានន្តរសក្តិយោធិនទូទៅមាន :

១-ឋានន្តរសក្តិពលទាហានមាន :

កងទ័ពជើងគោក និងកងទ័ពជើងអាកាស	**កងទ័ពជើងទឹក**
-ពលទោ	-នាវិកទោ
-ពលឯក	-នាវិកឯក
-នាយទោ	-ចក្របាលរងទោ
-នាយឯក	-ចក្របាលរងឯក

២-ឋានន្តរសក្តិនាយទាហានរងមាន :

កងទ័ពជើងគោក និងកងទ័ពជើងអាកាស	**កងទ័ពជើងទឹក**
-ពលបាលត្រី	-ចក្របាលត្រី
-ពលបាលទោ	-ចក្របាលទោ
-ពលបាលឯក	-ចក្របាលឯក
-ព្រិន្ទបាលទោ	-នាយចក្របាលទោ
-ព្រិន្ទបាលឯក	-នាយចក្របាលឯក

៣-ឋានន្តរសក្តិនាយទាហានមាន :

៣.១-នាយទាហានថ្នាក់អនុសេនីយ៍មាន :

កងទ័ពជើងគោក និងកងទ័ពជើងអាកាស	**កងទ័ពជើងទឹក**
-នាយចំណង់	-នាយនាវីចំណង់
-អនុសេនីយ៍ត្រី	-អនុនាវីត្រី
-អនុសេនីយ៍ទោ	-អនុនាវីទោ
-អនុសេនីយ៍ឯក	- អនុនាវីឯក

៣.២-នាយទាហានថ្នាក់វរសេនីយ៍មាន :

កងទ័ពជើងគោក និងកងទ័ពជើងអាកាស	**កងទ័ពជើងទឹក**
-វរសេនីយ៍ត្រី	-វរនាវីត្រី
-វរសេនីយ៍ទោ	-វរនាវីទោ
-វរសេនីយ៍ឯក	-វរនាវីឯក

៣.៣-នាយទាហានថ្នាក់ឧត្តមសេនីយ៍មាន :

កងទ័ពជើងគោក និងកងទ័ពជើងអាកាស	**កងទ័ពជើងទឹក**
-ឧត្តមសេនីយ៍ត្រី	-ឧត្តមនាវីត្រី
-ឧត្តមសេនីយ៍ទោ	-ឧត្តមនាវីទោ
-ឧត្តមសេនីយ៍ឯក	-ឧត្តមនាវីឯក
-នាយឧត្តមសេនីយ៍	-នាយឧត្តមនាវី
-ឧត្តមសេនីយ៍ផុតលេខ	

មាត្រា ៦.-

យោធិនស្ថិតនៅក្នុងអង្គធំៗពីរ :

- អង្គទី១ : ប្រមូលផ្តុំយោធិននៃកងទ័ពជើងគោក កងទ័ពជើងអាកាស និងកងទ័ពជើងទឹក ដែលជាកំលាំងសំរាប់ប្រើប្រាស់ប្រតិបត្តិការសឹក ។
- អង្គទី២ : ប្រមូលផ្តុំយោធិនដែលបម្រើការនៅក្នុងសេវារដ្ឋបាលរបស់កងទ័ព ។

អង្គធំៗទាំងពីរនេះ អាចត្រូវបំបែកចេញជាប្រភេទកងទ័ព ឬឯកទេសជំនាញ។

មាត្រា ៧.-

ការផ្លាស់ប្តូរប្រភេទកងទ័ព ឬឯកទេសជំនាញរបស់យោធិន ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ឬដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងការពារជាតិ ។

មាត្រា ៨.-

ការតម្លើងឋានន្តរសក្តិត្រូវប្រព្រឹត្តទៅតាមលំដាប់មួយសក្តិម្តងៗហើយពុំអាចមានការតែងតាំងជាងារកិត្តិយសឡើយ ។

ជំពូកទី ២
សិទ្ធិ ភាតព្វកិច្ច និងភារកិច្ចទទួលខុសត្រូវ

មាត្រា ៩.-

យោធិនមានសិទ្ធិ និងសេរីភាពដូចប្រជាពលរដ្ឋដទៃទៀត។ ក៏ប៉ុន្តែការប្រើសិទ្ធិ និងសេរីភាពខ្លះ ត្រូវមានកំរិតស្របតាមលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ។

យោធិនត្រូវមានអព្យាក្រឹត្យភាពក្នុងមុខនាទី ក្នុងសកម្មភាពការងារ និងហាមឃាត់ការប្រើមុខងារ និងប្រើប្រាស់សម្ភារៈរបស់រដ្ឋ ដើម្បីបម្រើសកម្មភាពនយោបាយណាមួយ ។

មាត្រា ១០.-

យោធិនម្នាក់ៗ អាចមានគំនិត ឬជំនឿដែលមានលក្ខណៈជាទស្សនវិជ្ជា ឬនយោបាយផ្ទាល់ខ្លួនបាន ប៉ុន្តែពុំអាចសំ

ដែងជាសាធារណៈបានឡើយ ។ វិធាននេះមិនហាមឃាត់ដល់ការប្រតិបត្តិដោយសេរីនូវជំនឿសាសនា នៅក្នុងបរិវេណយោធា និងនៅលើនាវានៃកងទ័ពជើងទឹកឡើយ ។

យោធិនដែលចង់បកស្រាយជាសាធារណៈ ជាអាទិ៍ការសរសេរ ការធ្វើសន្និសីទ ឬសេចក្ដីថ្លែងការណ៍នូវបញ្ហានយោបាយ ការសម្ងាត់យោធា ឬការចោទប្រកាន់ជនបរទេស ឬអង្គការអន្តរជាតិណាមួយ ត្រូវមានការអនុញ្ញាតពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ ។

មាត្រា ១១.-

ការបញ្ចូលមកក្នុងបរិវេណ ឬគ្រឹះស្ថានយោធា ក៏ដូចជានៅក្នុងនាវានៃកងទ័ពជើងទឹក នូវការផ្សព្វផ្សាយ ទោះមានរូបភាពបែបណាក៏ដោយ ដែលនាំឱ្យខូចដល់ទឹកចិត្ត ឬវិន័យ ត្រូវហាមឃាត់ ទៅតាមលក្ខខណ្ឌ ដែលមានចែងដោយបទវិន័យទូទៅនៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ។

មាត្រា ១២.-

យោធិនពុំអាចនាំគ្នាបង្កើតជាក្រុមវិជ្ជាជីវៈ ដែលមានលក្ខណៈជាសហជីព ឬចូលរួមជាសមាជិកក្រុមវិជ្ជាជីវៈណាមួយដែលមិនសមស្របទៅ នឹងវិន័យយោធាបានឡើយ ។

យោធិនអាចចូលជាសមាជិកដោយសេរីទៅក្នុងការប្រមូលផ្ដុំជាក្រុម ដែលមិនបានចែងក្នុងកឋាខ័ណ្ឌទី១ នៃមាត្រានេះ ។ ក៏ប៉ុន្តែការទទួលនាទីនៅក្នុងក្រុម ឬសមាគមត្រូវមានការអនុញ្ញាតពីអាជ្ញាធរយោធាមានសមត្ថកិច្ចជាមុនសិន ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិតម្រូវឱ្យសាមីខ្លួនបោះបង់ចោលតួនាទីទទួលខុសត្រូវទាំងនោះ និងក្នុងករណីចាំបាច់ឱ្យលាលែងចេញផុតពីក្រុមតែម្ដង ។

ដោយឡែកចំពោះអ្នកដែលត្រូវបំពេញកាតព្វកិច្ចការពារមាតុភូមិជាយោធិន ដែលពីមុនជាសមាជិកនៃអង្គការនយោបាយ ឬសហជីពណាមួយរួចមកហើយ សាមីខ្លួនអាចនៅជាសមាជិកនៃអង្គការ ឬសហជីពនោះតទៅទៀតបាន ប៉ុន្តែត្រូវផ្អាកគ្រប់សកម្មភាពនយោបាយ ឬសកម្មភាពសហជីពនៅក្នុងអំឡុងពេលដែលខ្លួនកំពុងបម្រើក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ។

មាត្រា ១៣.-

ភាពជាយោធិន ការប្រើសិទ្ធិធ្វើកូដកម្ម ឬបាតុកម្មត្រូវហាមឃាត់ ។

មាត្រា ១៤.-

យោធិនត្រូវទទួលបញ្ជាទៅបម្រើការងារនៅគ្រប់កាលៈទេសៈ គ្រប់ពេលវេលា និងគ្រប់ទីកន្លែង ។ បើសិនជាការចាត់តាំងនោះបណ្ដាលឱ្យមានការលំបាក ដែលចាំបាច់ត្រូវការឧបត្ថម្ភ អាជ្ញាធរយោធាមានសមត្ថកិច្ចត្រូវធានាផ្ដល់ឱ្យទៅតាមប្រភេទនៃការលំបាកនោះ ។

មាត្រា ១៥.-

យោធិនមានសិទ្ធិសុំច្បាប់ឈប់សម្រាកដោយមានបៀវត្ស ។ រយៈពេល និងបែបបទអនុញ្ញាតច្បាប់ ត្រូវកំណត់ដោយបទវិន័យទូទៅក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ។

ពេលចាំបាច់ អាជ្ញាធរយោធាអាចកោះហៅជាបន្ទាន់នូវយោធិនដែលកំពុងឈប់សម្រាកច្បាប់ឱ្យចូលខ្លួនមកវិញ ។

មាត្រា ១៦.-

យោធិនអាជីព ឬជាប់កិច្ចសន្យាអាចរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍បានដោយសេរី ។ ប៉ុន្តែត្រូវសុំការអនុញ្ញាតពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិជាមុនសិន បើអនាគតសហព័ទ្ធពុំមានសញ្ជាតិជាខ្មែរ ។

មាត្រា ១៧.-

យោធិនត្រូវគោរព និងអនុវត្តរាល់បញ្ជាដោយមានស្មារតីទទួលខុសត្រូវ ។ បញ្ជាណាដែលមានភាពច្បាស់ក្រឡែតផ្ទុយពីច្បាប់ ឬផ្ទុយពីអនុសញ្ញាអន្តរជាតិត្រូវហាមឃាត់ ។ ក្នុងករណីនេះអ្នកបញ្ជាក្តី អ្នកអនុវត្តក្តី ត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះមុខច្បាប់ ។

មាត្រា ១៨.-

ក្នុងករណីដែលមានពាក្យបណ្តឹងពីតតិយជនចំពោះយោធិនអំពីកំហុសក្នុងការបម្រើសេវា ដែលមិនមែនជាកំហុសផ្ទាល់ខ្លួនរបស់យោធិន រដ្ឋត្រូវការពារយោធិនរូបនោះចំពោះការផ្តន្ទាទោសផ្នែករដ្ឋប្បវេណី ។

យោធិនបំពេញភារកិច្ចដែលមានការគំរាមកំហែង ឬ វាយប្រហារប្រការណាមួយពីសំណាក់ជនណាម្នាក់ដែលមិនមែនជាកំហុសផ្ទាល់ខ្លួន ត្រូវបានរដ្ឋទទួលការពារ ទទួលសងនូវការខូចខាត និងចេញមុខប្តឹងទៅតុលាការ ។

មាត្រា ១៩.-

យោធិនដែលជាអ្នកកាន់កាប់គ្រប់គ្រងមូលនិធិ សម្ភារៈបរិក្ខារ ឬស្បៀង ហើយធ្វើឱ្យខូចខាតបាត់បង់ ឬយោធិនណាដែលគ្មានភារកិច្ច ហើយបានបង្កអោយមានការបំផ្លិចបំផ្លាញ ការបាត់បង់ ឬការខូចខាតនូវយោធបរិក្ខារ ឬសម្ភារៈគ្រឿងបំពាក់ដែលបានប្រគល់ឱ្យ ត្រូវទទួលខុសត្រូវលើសំណង ។ ក្នុងករណីដ៏ធ្ងន់ធ្ងរ ត្រូវផ្តន្ទាទោសតាមច្បាប់ ។

មាត្រា ២០.-

យោធិនត្រូវមានកាតព្វកិច្ចរក្សាការសម្ងាត់ អំពីហេតុការណ៍ និងពត៌មានដែលខ្លួនបានដឹងក្នុងពេលបំពេញភារកិច្ច បន្ថែមលើបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌ ដែលពាក់ព័ន្ធទៅ នឹងការរំលោភលើកាតព្វកិច្ចរក្សាការសម្ងាត់យោធា ឬការសម្ងាត់ខាងវិជ្ជាជីវៈ ។

ការពង្វាង ឬការផ្តល់ព័ត៌មាន លិខិតស្នាម ឬឯកសារនៃសេវាផ្ទុយពីបទបញ្ជាទៅឱ្យតតិយជនត្រូវហាមឃាត់ ។

ក្រៅពីករណីដែលបានចែងច្បាស់លាស់ក្នុងបទបញ្ជាជាធរមាន យោធិនមិនអាចរួចពីកាតព្វកិច្ច រក្សាការសម្ងាត់ ឬពីការហាមប្រាមដែលចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌខាងលើទេ លើកលែងតែបានការអនុញ្ញាតពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ ។

ជំពូកទី ៣
បៀវត្ស និងប្រាក់បំណាច់ផ្សេងៗ

មាត្រា ២១.-

យោធិនមានសិទ្ធិទទួលប្រាក់បៀវត្ស ដែលចំនួនទឹកប្រាក់កំនត់ទៅតាមឋានន្តរសក្តិលំដាប់ថ្នាក់ គុណវុឌ្ឍិ ងារ តំនែង និងអតីតភាព ។

យោធិនអាចទទួលនូវប្រាក់បន្ថែមបំណាច់ពិសេស ផ្តល់ជូនទៅតាមប្រភេទមុខងារដែលខ្លួនបំពេញ ឬហានិភ័យដែលអាចកើតឡើង ។

មាត្រា ២២.-

យោធិនត្រូវបានទទួលរបបសោធននិវត្តន៍ និងសោធន បាត់បង់សមត្ថភាពការងារដែលបានកំណត់ក្នុងច្បាប់ស្តីពីរបបសោធននិវត្តន៍ និងសោធនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារ ចំពោះយោធិននៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ។

មាត្រា ២៣.-

យោធិន អតីតយោធិនអាជីព និងគ្រួសារផ្ទាល់របស់គេ មានសិទ្ធិព្យាបាលជំងឺនៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យនៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ។

ជំពូកទី ៤
យោធិនអាជីព

មាត្រា ២៤.-

យោធិនអាជីព គឺជានាយទាហាន នាយទាហានរង ឬបុគ្គលិកសមានកម្ម ដែលត្រូវបានទទួលឱ្យចូលជាយោធិនអាជីព ក្រោយពីបានធ្វើពាក្យសុំចូល ហើយបានតែងតាំងឋានន្តរសក្តិតាមឋានានុក្រម ។

មាត្រា ២៥.-

យោធិនអាជីព ត្រូវហាមដាច់ខាត :

- មិនឱ្យយកម៉ោងរដ្ឋបាលទៅប្រកបវិជ្ជាជីវៈជាឯកជន
- មិនឱ្យយកឥទ្ធិពល និងអំណាចនៅក្នុងមុខងាររបស់ខ្លួនទៅប្រើ ដើម្បីទាញយកផលប្រយោជន៍អ្វីមួយ ឬដើម្បីសំឡុតគំរាមកំហែង បំពានសិទ្ធិពលរដ្ឋ
- មិនឱ្យប្រកបមុខរបរណាដែលនាំឱ្យប៉ះពាល់ដល់កិត្តិយស និងសេចក្តីថ្លៃថ្នូរនៃកងយោធពលខេមភូមិន្ទ
- មិនឱ្យចូលជាសមាជិកនៃក្រុមប្រឹក្សាភិបាល ឬគ្រប់គ្រងក្រុមហ៊ុនជាលក្ខណៈឯកជន ។

មាត្រា ២៦.-

យោធិនអាជីពត្រូវបានទទួលពិន្ទុមួយឆ្នាំម្តង ។ មេបញ្ជាការផ្ទាល់ជាអ្នកដាក់ពិន្ទុ និងមូលវិចារណ៍ ត្រូវជូនដំណឹងអំពីមូលវិចារណ៍ចំពោះយោធិនអាជីពម្នាក់ៗឱ្យបានដឹងជារៀងរាល់ឆ្នាំ ។

មាត្រា ២៧.-

យោធិនអាជីពម្នាក់ៗ ត្រូវមានសំណុំឯកសារផ្ទាល់ខ្លួន :

- លិខិតស្នាមទាក់ទង នឹងស្ថានភាពរដ្ឋបាល
- លិខិតស្នាម និងឯកសារផ្សេងៗដែលទាក់ទងនឹងសេចក្ដីសម្រេច និងប្រកាសដែលមានលក្ខណៈស្រប តាមលក្ខន្តិកៈ ឬបទវិន័យ
- ព្រឹត្តបត្រពិន្ទុ

ក្នុងសំណុំលិខិតនេះ មិនត្រូវមានឯកសារនិយាយអំពីមតិយោបល់ ឬជំនឿក្នុងផ្លូវទស្សនវិជ្ជា និងនយោបាយនៃសាមីជនទេ ។

ឯកសារនីមួយៗត្រូវមានលេខរៀង និងចុះបញ្ជីកា ។

មាត្រា ២៨.-

អាចត្រូវតែងតាំងជានាយទាហានអាជីពបាន ចំពោះជនណាដែល :

- មានសញ្ជាតិខ្មែរ
- មានលិខិតថ្កោលទោសដែលបញ្ជាក់ថាគ្មានទោស
- មានសម្បទាតាមតម្រូវការ ដើម្បីបំពេញមុខងារ ។

មាត្រា ២៩.-

ការជ្រើសរើសនាយទាហានអាជីព ប្រព្រឹត្តទៅតាមការចូលសាលានាយទាហាន ដែលជ្រើសរើសយកបេក្ខជនឱ្យចូលសិក្សាជាសិស្សនាយទាហាន ដោយការប្រឡងប្រជែងក្នុងចំណោមនិស្សិត និងដោយការប្រលងប្រជែងក្នុងចំណោមយោធិន ។

លក្ខខណ្ឌនៃការជ្រើសរើសនេះ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងការពារជាតិ ។

មាត្រា ៣០.-

ការតម្លើងឋានន្តរសក្តិនៃនាយទាហានអាជីពត្រូវគិតទៅតាមរយៈពេលបម្រើការងារកន្លងមក ។ នាយទាហានអាជីពទាំងនោះត្រូវមានឈ្មោះក្នុងបញ្ជីអតីតភាព ដែលរៀបចំឡើងតាមលំដាប់សក្តិ និងតាមអង្គរបស់ខ្លួនទៅតាមអតីតភាពនៃនាយទាហានទាំងនោះ ។

មាត្រា ៣១.-

ការតម្លើងឋានន្តរសក្តិតាមជម្រើស ឬតាមអតីតភាពមិនអាចធ្វើបាន បើសិនជាយោធិនមិនបានបម្រើគ្រប់រយៈពេល និងកាន់កាប់មុខនាទីទទួលខុសត្រូវបញ្ជាការដូចកំណត់ខាងក្រោមនេះ :

	រយៈពេលបម្រើការងារក្នុងឋានន្តរសក្តិមួយថ្នាក់ដើម្បីអាចតម្លើងបាន	
ឋានន្តរសក្តិ	**យោធិនជាកម្លាំងសម្រាប់ប្រើប្រាស់ប្រតិបត្តិការសឹក**	**យោធិនបម្រើក្នុងសេវារដ្ឋបាល**

វរសេនីយ៍ឯក វរនារីឯក	៣ឆ្នាំ	៥ឆ្នាំ
វរសេនីយ៍ទោ វរនារីទោ	៥ឆ្នាំ	៥ឆ្នាំ
វរសេនីយ៍ត្រី វរនារីត្រី	៤ឆ្នាំ	៥ឆ្នាំ
អនុសេនីយ៍ឯក អនុនារីឯក	៦ឆ្នាំ	៦ឆ្នាំ
អនុសេនីយ៍ទោ អនុនារីទោ	៤ឆ្នាំ	៥ឆ្នាំ
អនុសេនីយ៍ត្រី អនុនារីត្រី	២ឆ្នាំ	២ឆ្នាំ
នាយចំណង់ នាយនារីចំណង់	១ឆ្នាំ	១ឆ្នាំ

រយៈពេលសម្រាប់តម្លើងឋានន្តរសក្តិអាចខ្លីជាងរយៈពេលដែលកំណត់ខាងលើ ក្នុងកាលៈទេសៈចាំបាច់ដែលកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ចំពោះនាយទាហានថ្នាក់ឧត្តមសេនីយ៍ ការតម្លើងឋានន្តរសក្តិមិនអាចធ្វើតាមបទប្បញ្ញត្តិខាងលើទេ គឺអាចធ្វើតាមតម្រូវការរបស់កងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ។

ចំពោះយោធិនដែលពលី មរណៈក្នុងពេលបេសកម្ម ត្រូវបានតម្លើងឋានន្តរសក្តិជាកិច្ចបច្ឆាមរណៈ ។

មាត្រា ៣២.-

ការតម្លើងឋានន្តរសក្តិរបស់នាយទាហានអាជីពតាមអតីតភាព ប្រព្រឹត្តឡើងនៅក្នុងអង្គនីមួយៗតាមលំដាប់នៃបញ្ជីអតីតភាព ។

ពុំអាចត្រូវបានតម្លើងឋានន្តរសក្តិតាមជម្រើស ក្នុងករណីពុំមានឈ្មោះនៅក្នុងតារាងតម្លើងឋានន្តរសក្តិដែលត្រូវរៀបរៀងឡើងក្នុងមួយឆ្នាំម្តង ។

គណៈកម្មការមួយត្រូវបានតែងតាំងឡើងដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិមានភារកិច្ចរាយការណ៍ជូនរដ្ឋមន្ត្រីនូវមូលវិចារណ៍ចាំបាច់ និងពិន្ទុដែលផ្តល់ឱ្យដោយបញ្ជាការតាមជាន់ថ្នាក់របស់សាមីយោធិន ។

ក្នុងករណីដែលមិនអាចជាប់ឈ្មោះនៅក្នុងតារាងតម្លើងឋានន្តរសក្តិប្រចាំឆ្នាំទេ សាមីយោធិនត្រូវបានទទួលសិទ្ធិចុះឈ្មោះមុនគេបង្អស់តាមលេខរៀងនៅក្នុងតារាងតម្លើងឋានន្តរសក្តិឆ្នាំបន្ទាប់ លើកលែងតែគណៈកម្មការសម្រេចផ្ទុយពីនេះ

ដោយមានសេចក្តីរាយការណ៍សមហេតុផលពីបញ្ហាការគ្រប់គ្រងសាមីយោធិន ។

មាត្រា ៣៣.-

ការតែងតាំង និងការតម្លើងឋានន្តរសក្តិត្រូវសម្រេច :

- ដោយព្រះរាជក្រឹត្យសម្រាប់ថ្នាក់ឧត្តមសេនីយ៍ និងឧត្តមនាវី
- ដោយអនុក្រឹត្យសម្រាប់នាយទាហានថ្នាក់វរសេនីយ៍ និងវរនាវីឯក
- ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងការពារជាតិ សម្រាប់នាយទាហានចាប់ពីថ្នាក់វរសេនីយ៍ទោ និងវរនាវីទោចុះ ។

មាត្រា ៣៤.-

អាចត្រូវបានតែងតាំងជានាយទាហានរងអាជីព ចំពោះជនណា :

- មានសញ្ជាតិខ្មែរ
- ចូលបម្រើតាមកិច្ចសន្យា
- បានចូលបម្រើការរយៈពេលយ៉ាងតិច ៤ឆ្នាំ នៅក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ហើយមានឋានន្តរសក្តិជានាយទាហានរងស្រាប់
- មានសម្បទាតាមតម្រូវការដើម្បីបំពេញមុខងារ

ការចូលជានាយទាហានរងអាជីពត្រូវសម្រេចដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងការពារជាតិ ។

មាត្រា ៣៥.-

អតីតភាពនៃនាយទាហានរងអាជីពត្រូវគិតចាប់តាំងពីថ្ងៃចូលបម្រើការងារយោធាកន្លងមក ។

មាត្រា ៣៦.-

ការតម្លើងឋានន្តរសក្តិនាយទាហានរងអាជីព ប្រព្រឹត្តទៅតាមជម្រើស តាមអតីតភាព និងសមស្របទៅតាមសមាមាត្រ ។ លក្ខខណ្ឌនេះនឹងកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងការពារជាតិ ។ ការតម្លើងឋានន្តរសក្តិតាមអតីតភាពនៃនាយទាហានរងអាជីពត្រូវគិតទៅតាមអតីតភាពរបស់សាមីយោធិននៅក្នុងអង្គនីមួយៗ ហើយ និងទៅតាមប្រភេទកងទ័ព ឬជំនាញឯកទេស ។

ពុំអាចត្រូវបានតម្លើងឋានន្តរសក្តិបានទេ ក្នុងករណីមិនបានគ្រប់រយៈពេលអប្បបរមាបម្រើការងារដូចបង្ហាញក្នុងតារាងខាងក្រោមនេះ :

ឋានន្តរសក្តិ	**រយៈពេលបម្រើការក្នុងឋានន្តរសក្តិមួយថ្នាក់ ដើម្បីអាចតម្លើងបាន**	
	យោធិនជាកម្លាំងសម្រាប់ប្រើប្រាស់ប្រតិបត្តិការសឹក	**យោធិនបម្រើក្នុងសេវារដ្ឋបាល**
ព្រិន្ទបាលឯក នាយចក្របាលឯក	៣ឆ្នាំ	៤ឆ្នាំ

ព្រិន្ទបាលទោ នាយចក្របាលទោ	៣ឆ្នាំ	៤ឆ្នាំ
ពលបាលឯក ចក្របាលឯក	២ឆ្នាំ	៣ឆ្នាំ
ពលបាលទោ ចក្របាលទោ	២ឆ្នាំ	៣ឆ្នាំ
ពលបាលត្រី ចក្របាលត្រី	២ឆ្នាំ	៣ឆ្នាំ

ពុំអាចជាកម្មវត្ថុនៃការតម្លើងឋានន្តរសក្តិតាមជម្រើស ក្នុងករណីសាមីយោធិនពុំមានឈ្មោះនៅក្នុងតារាងតម្លើងឋានន្តរសក្តិ ដែលរៀបរៀងឡើងមួយឆ្នាំម្តង តាមអង្គ និងជូនកាលតាមប្រភេទកងទ័ព ឬជំនាញឯកទេស ។

ពុំអាចត្រូវបានតម្លើងឋានន្តរសក្តិ ក្នុងករណីមិនទាន់បានបំពេញរយៈពេលអប្បបរមានៅក្នុងឋានន្តរសក្តិទាបដែលកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងការពារជាតិ លើកលែងតែអ្នកមានស្នាដៃវិសេសវិសាល ។

គណៈកម្មការមួយត្រូវបានតែងតាំងឡើងដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ ឬអាជ្ញាធរដែលបានផ្ទេរសិទ្ធិពីរដ្ឋមន្ត្រី មានភារកិច្ចរាយការណ៍ជូនរដ្ឋមន្ត្រីនូវមូលវិចារណ៍ចាំបាច់ និងពិន្ទុដែលផ្តល់ឱ្យបេក្ខជនដោយបញ្ជាការតាមជាន់ថ្នាក់របស់គេ។

ម្យ៉ាងទៀត បើមានតម្រូវការចាំបាច់ រយៈពេលសម្រាប់តម្លើងឋានន្តរសក្តិ អាចខ្លីជាងរយៈពេលដែលកំណត់ខាងលើ ។

ចំពោះនាយទាហានរងអាជីព ដែលពលីមរណៈក្នុងពេលបេសកម្មត្រូវបានតម្លើងឋានន្តរសក្តិជាកិច្ចបច្ឆាមរណៈ ។

ក្នុងករណីដែលមិនអាចជាប់ឈ្មោះនៅក្នុងតារាងតម្លើងឋានន្តរសក្តិប្រចាំឆ្នាំ សាមីយោធិនត្រូវបានទទួលសិទ្ធិចុះឈ្មោះមុនគេបង្អស់តាមលេខរៀងនៅក្នុងតារាងតម្លើងឋានន្តរសក្តិឆ្នាំបន្ទាប់ លើកលែងតែគណៈកម្មការ សម្រេចផ្ទុយពីនេះដោយមានសេចក្តីរាយការណ៍សមហេតុផលពីបញ្ជាការគ្រប់គ្រងសាមីយោធិន ។

ការតែងតាំង និងតម្លើងឋានន្តរសក្តិត្រូវសម្រេចដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងការពារជាតិ ។

មាត្រា ៣៧.-

គុណប្រយោជន៍នៃនាយទាហានរងអាជីព ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ជំពូកទី ៥
ស្ថានភាពយោធិនអាជីព

មាត្រា ៣៨.-

យោធិនអាជីពគ្រប់រូប ត្រូវបានដាក់នៅក្នុងស្ថានភាពណាមួយដូចខាងក្រោមនេះ :

១-ស្ថានភាពសកម្ម គឺជាស្ថានភាពដែលយោធិនអាជីពកាន់កាប់មុខតំណែងតាមឋានន្តរសក្តិរបស់ខ្លួន ។

២-ស្ថានភាពអសកម្ម គឺជាស្ថានភាពបណ្តោះអាសន្នរបស់យោធិនអាជីពដែលមិនអាចកាន់កាប់មុខតំណែងតាមឋានន្តរសក្តិរបស់ខ្លួន ក្នុងរយៈពេលលើសពី ៦ខែ ឡើងទៅ ដោយសារហេតុផលផ្សេងៗ ។

៣-ស្ថានភាពក្រៅតំណែង គឺជាស្ថានភាពរបស់យោធិនអាជីពដែលត្រូវបានដាក់មួយរយៈឱ្យនៅក្រៅអង្គដើមរបស់ខ្លួន ដើម្បីបំពេញមុខងារសាធារណៈណាមួយផ្សេងក្នុងរដ្ឋបាលស៊ីវិល ឬមុខងារឯកជនណាមួយផ្សេងដែលជាផលប្រយោជន៍សាធារណៈ ។

៤-ស្ថានភាពចូលនិវត្តន៍ គឺជាស្ថានភាពរបស់យោធិនអាជីពដែលមានអាយុត្រូវចូលនិវត្តន៍ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីរបបសោធននិវត្តន៍ និង សោធនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារចំពោះយោធិននៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ។

៥-ស្ថានភាពក្រៅក្របខ័ណ្ឌ គឺជាស្ថានភាពរបស់យោធិនអាជីពដែលអាចដល់កំណត់ពេលចូលនិវត្តន៍បាន អនុលោមតាមចំណុច ៤នៃមាត្រានេះ តែត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យបម្រើការងារបន្តទៀតនៅក្នុងសេវា ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការរបស់កងយោធពលខេមរភូមិន្ទ និងសំណូមពរសាមីយោធិនផង ។

មាត្រា ៣៩.-

បែបបទនៃការទទួលសិទ្ធិ និងកាតព្វកិច្ចទាក់ទងនឹងស្ថានភាពដែលមានចែងក្នុងចំណុច ១. ២. ៣. ៤. ៥. នៃមាត្រា ៣៨ ព្រមទាំងបទប្បញ្ញត្តិដោយឡែកចំពោះនាយទាហានថ្នាក់ឧត្តមសេនីយ៍ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៤០.-

ភាពយោធានឹងបាត់បង់ ក្នុងករណីដែលយោធិនបានសុំលាលែងពីជួរទ័ពដោយមានការព្រមព្រៀងពីអាជ្ញាធរសមត្ថកិច្ច ឬក្នុងករណីដែលយោធិនបានចូលក្នុងក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល ឬក្នុងករណីដែលយោធិនបានបាត់បង់ឋានន្តរសក្តិតាមសាលក្រមតុលាការ ។

យោធិនដែលបានបញ្ចប់ភាពយោធាដូចបានចែងក្នុងចំណុច ៤ នៃមាត្រា ៣៨ ត្រូវបញ្ចូលទៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌយោធាបម្រុង ហើយរក្សាឋានន្តរសក្តិដែលសាមីយោធិនមានស្រាប់ ។

ចំពោះយោធិនដែលតុលាការបានផ្តន្ទាទោស មិនត្រូវបញ្ចូលទៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌយោធាបម្រុងបានទេ ។

ជំពូកទី ៦
យោធិនជាប់កិច្ចសន្យា

មាត្រា ៤១.-

យោធិនជាប់កិច្ចសន្យាគឺជាអ្នកចូលបម្រើការងារដោយស្ម័គ្រចិត្តតាមកិច្ចសន្យា នៅក្នុងឋានន្តរសក្តិជាពលទាហាន និងជានាយទាហានរងនៅក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទសម្រាប់ :

- មួយរយៈពេលដែលបានកំណត់
- ពេលមានសង្គ្រាមទាំងមូល ឬមួយរយៈ

ចំនួន និងលក្ខខណ្ឌនៃការជ្រើសរើស ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៤២.-

យោធិនជាប់កិច្ចសន្យាត្រូវបានជ្រើសរើសចំពោះជនណាដែល :

- មានសញ្ជាតិខ្មែរ លើកលែងតែក្នុងពេលមានសង្គ្រាម
- មានអាយុគ្រប់ ១៨ឆ្នាំ
- មានសម្បទាតាមតម្រូវការដើម្បីបំពេញមុខងារ ។

មាត្រា ៤៣.-

ចំពោះយោធិនកំពុងជាប់កិច្ចសន្យាអាចសុំបន្តកិច្ចសន្យាបាន ចាប់ពីថ្ងៃចប់កិច្ចសន្យាមុន ។

មាត្រា ៤៤.-

ឋានន្តរសក្តិ ស្ថានភាពបាត់បង់សុខភាព សមត្ថភាពការងារ ការហ្វឹកហ្វឺនវិជ្ជាជីវៈព្រមទាំងគុណប្រយោជន៍ចំពោះយោធិនជាប់កិច្ចសន្យា ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ជំពូកទី ៧
ទណ្ឌកម្ម

មាត្រា ៤៥.-

យោធិន ក្នុងករណីមានកំហុសត្រូវទទួលទណ្ឌកម្មយោធាដោយមិនគិតពីការផ្តន្ទាទោសតាមផ្លូវតុលាការ :

១-ទណ្ឌកម្មខាងផ្នែកវិន័យដែលកំណត់ដោយបទវិន័យទូទៅក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ។

២-ទណ្ឌកម្មតាមលក្ខន្តិកៈទូទៅដែលមានរៀបរាប់នៅក្នុងមាត្រា ៤៨ . ៤៩ . ៥០ . ៥១ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៤៦.-

មុននឹងដាក់ទណ្ឌកម្មតាមលក្ខន្តិកៈទូទៅ ត្រូវសុំយោបល់ក្រុមប្រឹក្សាវិន័យជាមុនសិន ។

ការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃក្រុមប្រឹក្សាវិន័យត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងការពារជាតិ ។

មាត្រា ៤៧.-

ក្រោយពីបានទទួលយោបល់ពីក្រុមប្រឹក្សាវិន័យ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ ឬអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចក្នុងរឿងនេះ អាចសម្រេចដាក់ទណ្ឌកម្មដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤៥នៃច្បាប់នេះ ។

ការដាក់ទណ្ឌកម្មខាងផ្នែកវិន័យ និងទណ្ឌកម្មតាមលក្ខន្តិកៈទូទៅ អាចសម្រេចដាក់ទាំងពីរបាន ។

មាត្រា ៤៨.-

ទណ្ឌកម្មតាមលក្ខន្តិកៈទូទៅអនុវត្តចំពោះយោធិនអាជីពមាន :

- ការលុបឈ្មោះចេញពីតារាងតម្លើងឋានន្តរសក្តិ
- ការដកហូតមុខតំណែង ដោយដាក់ឱ្យនៅក្នុងស្ថានភាពអសកម្ម
- ការលុបឈ្មោះចេញពីក្របខ័ណ្ឌ
- ការព្យួរមុខតំណែង

មាត្រា ៤៩.-

ការដកហូតមុខតំណែងដោយដាក់ឱ្យនៅក្នុងស្ថានភាពអសកម្មតាមបទប្បញ្ញត្តិក្នុងចំណុច ២ នៃមាត្រា ៣៨ ត្រូវអនុវត្តចំពោះតែយោធិនដែលមិនមានសិទ្ធិចូលនិវត្តន៍ភ្លាមៗ ។ ការដកហូតមុខតំណែងមិនអាចមានរយៈពេលលើសពី ៣ឆ្នាំឡើយ ។

នៅពេលផុតកំណត់នៃរយៈពេលដែលស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពអសកម្ម យោធិនត្រូវដាក់ឱ្យនៅក្នុងស្ថានភាពសកម្មវិញ ។

រយៈពេលអសកម្មដោយការដកហូតតំណែង មិនត្រូវយកមកគិតក្នុងការតម្លើងឋានន្តរសក្តិ និងសម្រាប់ចូលនិវត្តន៍ទេ ។ នៅក្នុងស្ថានភាពនេះ យោធិនលែងមានឈ្មោះនៅក្នុងបញ្ជីអតីតភាព ហើយមានសិទ្ធិទទួលតែ ៤៥% (សែសិបប្រាំភាគរយ) នៃប្រាក់បៀវត្សឋានន្តរសក្តិ ។

មាត្រា ៥០.-

ការលុបឈ្មោះយោធិនអាជីពចេញពីក្របខ័ណ្ឌអាចអនុវត្តបាន ដោយមិនគិតពីរយៈពេលដែលបានបម្រើការងារ ។

មាត្រា ៥១.-

ក្នុងករណីមានកំហុសធ្ងន់ធ្ងរដែលប្រព្រឹត្តឡើងដោយយោធិនអាជីព យោធិនរូបនោះអាចត្រូវព្យួរមុខតំណែងជាបន្ទាន់ដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចដាក់វិន័យ ។

ក្នុងករណីខាងលើនេះ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិមានសិទ្ធិកំណត់ចំនួនប្រាក់សញ្ញ័យដែលត្រូវកាត់ទុក ។ ប្រាក់សញ្ញ័យនេះ មិនត្រូវលើសពីពាក់កណ្តាលនៃប្រាក់បៀវត្ស ឋានន្តរសក្តិរបស់សាមីយោធិនឡើយ ។

ស្ថានភាពដែលយោធិនព្យួរមុខតំណែង ត្រូវតែដោះស្រាយជាស្ថាពរនៅក្នុងរយៈពេល ៤ខែ គិតពីថ្ងៃដែលសេចក្តីសំរេចព្យួរមុខតំណែងចូលជាធរមាន ។ កាលណាពុំមានសេចក្តីសំរេចណាមួយត្រូវធ្វើឡើងនៅពេលបញ្ចប់រយៈពេលនេះ សាមីយោធិនត្រូវបានទទួលសាជាថ្មីនូវបៀវត្សគ្រប់ចំនួន លើកលែងតែយោធិននោះជាកម្មវត្ថុនៃបណ្តឹងអាជ្ញា ។

ក្នុងករណីយោធិនដែលត្រូវព្យួរមុខតំណែងមិនទទួលរងនូវទណ្ឌកម្មណាមួយតាមលក្ខន្តិកៈទូទៅ ឬ បើនៅពេលបញ្ចប់ក្នុងរយៈពេលដូចមានចែងក្នុងកឋាខ័ណ្ឌខាងលើ ហើយបើគ្មានសេចក្តីសម្រេចណាមួយចំពោះយោធិនរូបនេះទេ យោធិននោះ មានសិទ្ធិទាមទារយកសំណងប្រាក់សព្វ័យដែលបានកាត់យកពីបៀវត្សរបស់ខ្លួន ។

ក្នុងករណីនៃបណ្តឹងអាជ្ញា សិទ្ធិទទួលបៀវត្សត្រូវបានបញ្ឈប់តែនៅក្រោយពេលដែលមានសាលក្រមរបស់សាលាជំរះក្តីត្រូវបានចាត់ទុកជាស្ថាពរ ។

ជំពូកទី ៨

អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៥២.-

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

ធ្វើនៅរាជធានី ភ្នំពេញ.ថ្ងៃទី ០៦ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៥

ក្នុងព្រះបរមនាម និងតាមព្រះរាជត្រាស់បង្គាប់

ប្រមុខរដ្ឋស្តីទី

ហត្ថលេខា

ជា ស៊ីម

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ

សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

បានជម្រាបជូន	**នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី១**	**នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី២**
ឯកឧត្តម **នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី១** និង	**ហត្ថលេខា**	**ហត្ថលេខា**
សម្តេច **នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី២**	**អ៊ឹុង ហួត**	**ហ៊ុន សែន**
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ		
ហត្ថលេខា		
ទៀ បាញ់ ទា ចំរាត់		